

การได้รับสวัสดิการทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหาร
ส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา

Receiving Social Welfare Affect to Quality of Life with Disabled Person
in Huasamrong Sub-district Administrative Organization
Plaeng Yao District, Chachoengsao Province

พรรณธิดา แสงสว่าง¹, ปกรณ์ ปรียากร², อรพิน ปิยะสกุลเกียรติ³

Phantida Kaesawang¹, Pakorn Priyakorn², Orapin Piyasakulkiat³

¹⁻³หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

¹⁻³Master of Public Administration Program Graduate School Kasem Bundit University

E-mail: ¹enjoyladyser@gmail.com

Received : April1, 2024;

Revised : June9, 2024;

Accepted : June10, 2024

บทคัดย่อ

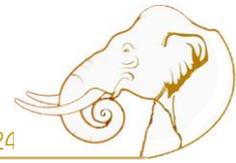
การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา 2) คุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา 3) เปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลกับการได้รับสวัสดิการของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา และ 4) การได้รับสวัสดิการทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ คนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งหมดที่ได้รับการจดทะเบียนคนพิการกับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 117 คน เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.983 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาพบว่า

1. การได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริการทางสังคมทั่วไป ด้านสุขภาพอนามัย อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่อยู่อาศัย ด้านการทำงานและการมีรายได้ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2. คุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ อยู่ในระดับดี และด้านสังคม อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลกับการได้รับสวัสดิการของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า เพศ ประเภทของความพิการ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวที่

แตกต่างกันมีการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุและสถานภาพการสมรสที่
แตกต่างกันมีการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการแตกต่างกัน

4. การได้รับสวัสดิการทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วน
ตำบลหัวสำโรง อำเภอลำลูกกา จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นไปในทิศทางเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 ได้แก่ การได้รับสวัสดิการทางสังคมด้านการทำงานและการมีรายได้

คำสำคัญ: คนพิการ; สวัสดิการทางสังคม; คุณภาพชีวิต; องค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง

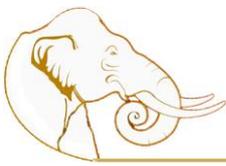
Abstract

The objective research was to study: 1) The social welfare for disabled people in the Hua Samrong Sub-district Administrative Organization, Plaeng Yao District, Chachoengsao Province. 2) To study the quality of life of disabled people in the Hua Samrong Sub-district Administrative Organization, Plaeng Yao District, Chachoengsao Province. 3) To compare personal characteristics and welfare benefits of disabled people in the area of Hua Samrong Sub-district Administrative Organization, Plaeng Yao District, Chachoengsao Province. , and 4) To study the receiving social welfare that affects the quality of life of disabled people in the Sub-district Administrative Organization area Hua Samrong, Plaeng Yao District, Chachoengsao Province. The people used in the research was 117 number of disabled people in the Hua Samrong Sub-district Administrative Organization, Plaeng Yao District, Chachoengsao Province, who have been registered as disabled persons with the Office of Social Development and Human Security, Chachoengsao Province. It is quantitative research. Data were collected using a questionnaire with a confidence value of 0.983. Statistics used in descriptive data analysis included frequency, percentage, mean, and Standard Deviation, and statistical values used to test hypotheses include analysis Multiple Regression is statistically significant at the .05 level.

The results of research found that:

1. The social welfare of disabled people in Hua Samrong Sub-district Administrative Organization Plaeng Yao District, Chachoengsao Province, the overall average was at the highest level. The considering each aspect in descending order, the general social services, and health aspect average is at the highest level, residential aspect, and work and income aspect is at a high level, respectively.

2. The overall average quality of life of disabled people in Hua Samrong Subdistrict Administrative Organization, Plaeng Yao District, Chachoengsao Province was at a good level. The considering each aspect in descending order found that; environment, followed by physical, and psychological aspect at a good level, and society aspect at a moderate level, respectively.

3. The comparison of personal characteristics and welfare receipt of disabled people in Hua Samrong Subdistrict Administrative Organization, Plaeng Yao District, Chachoengsao Province classified by gender, type of disability, educational level, occupation, average monthly income of respondents, and the average monthly income of families has no difference, but different ages and marital status have different benefits for disabled people.

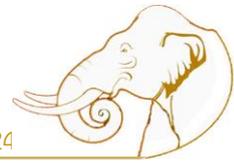
4. The receiving social welfare that affects to quality of life of disabled people in the Hua Samrong Subdistrict Administrative Organization, Plaeng Yao District, Chachoengsao Province in a positive direction. includes receiving social welfare, and work and income. Statistically significant at the .05 level.

Keywords: disabled people; social welfare; quality of life; Hua Samrong Sub-district Administrative Organization

บทนำ

คนพิการเป็นกลุ่มคนที่มีข้อจำกัดในการใช้ชีวิต อันเนื่องมาจากความบกพร่องของร่างกาย บางรายมีความพิการมาตั้งแต่กำเนิด บางรายเกิดจากอุบัติเหตุ โรคประจำตัว เป็นต้น ความพิการเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนไม่พึงปรารถนาให้เกิดขึ้นกับตนเอง หรือบุคคลในครอบครัว จำเป็นที่คนในสังคมจะต้องยอมรับความพิการว่าเป็นส่วนหนึ่งธรรมชาติของมนุษย์ สังคมจะต้องช่วยกันดูแล ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้ที่ด้อยกว่า ให้เกียรติซึ่งกันและกัน เคารพสิทธิผู้อื่น ซึ่งคนพิการจะสามารถใช้ชีวิตได้เสมือนคนปกติทั่วไปโดยไม่เป็นภาระของใคร และมีความสุข สถิติคนพิการที่จดทะเบียนคนพิการทั่วประเทศ คนพิการทั้งหมดจำนวน 2,153,519 คน จำแนกเป็นผู้ชายจำนวน 1,124,245 คน ผู้หญิงจำนวน 1,029,274 คน คิดเป็นร้อยละ 3.23 ของประชากรทั้งประเทศ (ออนไลน์, 2566) และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องให้การดูแลช่วยเหลือและให้บริการอย่างทั่วถึงตามสิทธิขั้นพื้นฐานที่คนพิการพึงได้รับตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศที่ได้กำหนดสิทธิและสิ่งที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับศักดิ์ศรีความเท่าเทียมกันของมนุษย์ รวมทั้งสิทธิทางการเมือง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชน การใช้สิทธิคนพิการที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการทางสังคมทุกด้าน โดยคนพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ

ปัจจุบันมีกฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายเฉพาะได้ให้การรับรองในเรื่องของสิทธิและความเสมอภาคไว้จำนวนหลายฉบับ หน่วยงานภาครัฐมีการจัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานและมาตรการในการคุ้มครองสิทธิของคนพิการในแต่ละด้าน เช่น การรับรองสิทธิพลเมือง การรับรองสิทธิในกระบวนการยุติธรรม การรับรองสิทธิและเสรีภาพในการศึกษา การรับรองสิทธิในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ การสาธารณสุข เป็นต้น อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาอุปสรรค มีข้อจำกัดต่างๆที่ทำให้การคุ้มครองสิทธิของคนพิการไม่สมบูรณ์ โดยเฉพาะปัญหาอุปสรรคในด้านการเข้าถึงสิทธิสวัสดิการตามกฎหมาย ปัญหาด้านการใช้สิทธิในการ

เลือกตั้ง ปัญหาด้านสิทธิทางการศึกษา และปัญหาด้านสิทธิแรงงานของคนพิการ เกิดผลกระทบต่อสิทธิของคนพิการ ทำให้คนพิการไม่สามารถเข้าถึงสิทธิประโยชน์ต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนดได้ (พรเทพ เตียเจริญวรรธน์ และ สุนีย์ มัลลิกะมาลย์, 2563: 164-181)

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในพื้นที่ที่รับผิดชอบ มีการจัดสวัสดิการทางสังคมของคนพิการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้ดำเนินการตามมาตรฐานการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้แก่ 1) การคุ้มครองสิทธิคนพิการทางสังคมและสวัสดิการ 2) การจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานสำหรับคนพิการ 3) การส่งเสริมอาชีพ 4) การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย และ 5) การตรวจสุขภาพให้กับคนพิการที่จดทะเบียนคนพิการมีจำนวน 117 คน จำแนกเป็นผู้ชายจำนวน 65 คน ผู้หญิงจำนวน 52 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง, 2566) ให้ได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการอย่างครบถ้วนและทั่วถึง

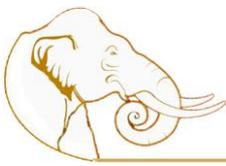
จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยเห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์ และความเท่าเทียมกันของมนุษย์ การได้รับสวัสดิการทางสังคมที่ดีและเหมาะสมจะส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของคนพิการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “การได้รับสวัสดิการทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา” โดยหวังว่าจะนำมาซึ่งประโยชน์ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรงในการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ และตอบสนองความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการแต่ละประเภทในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา
3. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลกับการได้รับสวัสดิการของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา
4. เพื่อศึกษาการได้รับสวัสดิการทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตาม เพศ อายุ ประเภทของความพิการ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวที่แตกต่างกันได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน

2. การได้รับสวัสดิการสังคมด้านสุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการทำงานและการมีรายได้ และด้านการบริการทางสังคมทั่วไปส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำปางยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำปางยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. ทราบถึงคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำปางยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา ว่าอยู่ในระดับเกณฑ์ใด ต้องปรับปรุงแก้ไขในด้านใด
3. ทราบถึงคุณลักษณะส่วนบุคคลกับการได้รับสวัสดิการของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำปางยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา
4. ทราบถึงการได้รับสวัสดิการทางสังคมในด้านใดที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำปางยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา
5. ผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในด้านการพัฒนานโยบายการบริหาร และการปฏิบัติงานสวัสดิการสังคมแก่คนพิการให้มีความเหมาะสมและมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

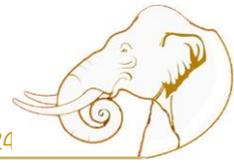
การทบทวนวรรณกรรม

การได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการทางสังคม พ.ศ. 2546

การได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการ ได้แก่ 1) ด้านสุขภาพอนามัย 2) ด้านที่อยู่อาศัย 3) ด้านการทำงานและการมีรายได้ และ 4) ด้านการบริการสังคมทั่วไป

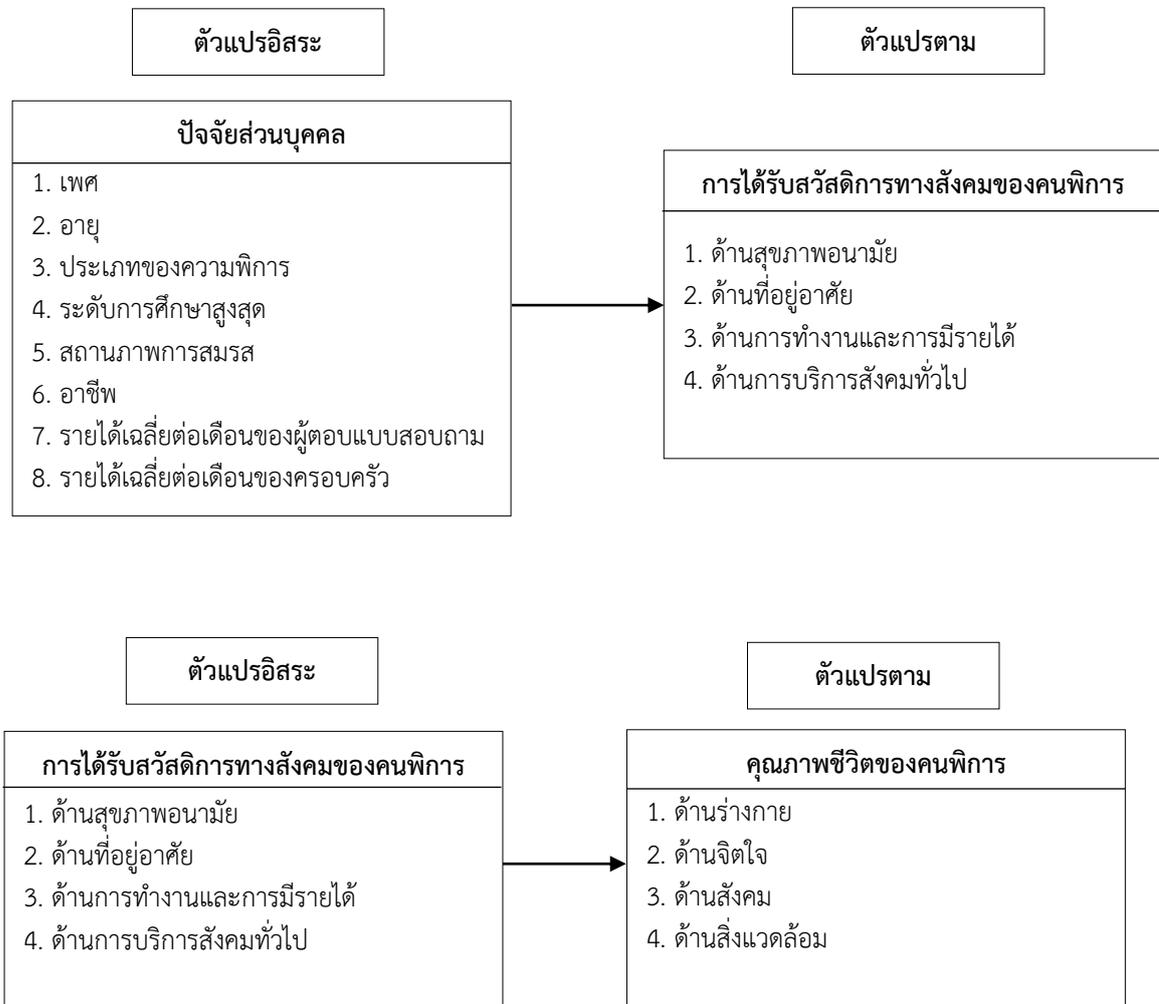
คุณภาพชีวิตของคนพิการตามแนวคิดขององค์การอนามัยโลก Power, Bollinger and WHOQOL group. (2002)

ประกอบด้วย 4 ด้านมาวัดระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการ ได้แก่ 1) ด้านร่างกาย 2) ด้านจิตใจ 3) ด้านสังคม และ 4) ด้านสิ่งแวดล้อม

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้นำเสนอในส่วนก่อนหน้า สามารถกำหนดกรอบแนวคิดได้ดังแสดงในภาพที่ 1

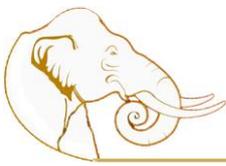
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งหมดที่ได้รับการจดทะเบียนคนพิการกับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 117 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง, 2566)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) ประเภทของความพิการ 4) ระดับการศึกษาสูงสุด 5) สถานภาพสมรส 6) อาชีพ 7) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม และ 8) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำปลายงู จังหวัดฉะเชิงเทรา

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำปลายงู จังหวัดฉะเชิงเทรา

ส่วนที่ 4 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการ และนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการหาแนวทางการแก้ไขเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

- ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) ประเภทของความพิการ 4) ระดับการศึกษาสูงสุด 5) สถานภาพการสมรส 6) อาชีพ และ 7) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม และ 8) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

- การได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการ จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านสุขภาพอนามัย 2) ด้านที่อยู่อาศัย 3) ด้านการทำงานและการมีรายได้ และ 4) ด้านการบริการสังคมทั่วไป

ตัวแปรตาม

- การได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการ จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านสุขภาพอนามัย 2) ด้านที่อยู่อาศัย 3) ด้านการทำงานและการมีรายได้ และ 4) ด้านการบริการสังคมทั่วไป

- คุณภาพชีวิตของคนพิการ ประกอบด้วย 4 ด้านมาวัดระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการ ได้แก่ 1) ด้านร่างกาย 2) ด้านจิตใจ 3) ด้านสังคม และ 4) ด้านสิ่งแวดล้อม

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) และค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. การได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำปลายงู จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวม

n = 117

การได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านสุขภาพอนามัย	4.53	.452	มากที่สุด
2. ด้านที่อยู่อาศัย	4.15	.494	มาก
3. ด้านการทำงานและการมีรายได้	3.93	.564	มาก
4. ด้านบริการทางสังคมทั่วไป	4.96	.136	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.39	.293	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 การได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = .293) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านบริการทางสังคมทั่วไป ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = .136) รองลงมาได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = .452) ด้านที่อยู่อาศัย ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .494) และด้านการทำงานและการมีรายได้ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = .564) ตามลำดับ

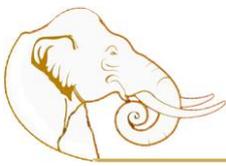
2. คุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวม

n = 117

คุณภาพชีวิตของคนพิการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ คุณภาพชีวิต
1. ด้านร่างกาย	3.49	.393	ดี
2. ด้านจิตใจ	3.10	.431	ปานกลาง
3. ด้านสังคม	3.08	.778	ปานกลาง
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	3.95	.444	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม	3.41	.409	ดี

จากตารางที่ 2 คุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = .401) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านสิ่งแวดล้อม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = .444) รองลงมาคือ ด้านร่างกาย ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = .393) ด้านจิตใจ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = .431) และด้านสังคม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = .778) ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลต่อการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลต่อการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดฉะเชิงเทรา

ปัจจัยส่วนบุคคล	การได้รับสวัสดิการทางสังคม			
	t-test	F-test	p-value	ผลการทดสอบสมมติฐาน
เพศ	.968	-	.335	ปฏิเสธสมมติฐาน
อายุ	-	7.345	.000	ยอมรับสมมติฐาน
ประเภทของความพิการ	-	3.111	.007	ยอมรับสมมติฐาน
ระดับการศึกษา	-	1.512	.192	ปฏิเสธสมมติฐาน
สถานภาพการสมรส	-	4.514	.013	ยอมรับสมมติฐาน
อาชีพ	-	.575	.632	ปฏิเสธสมมติฐาน
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม	-	.597	.667	ปฏิเสธสมมติฐาน
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว	-	2.724	.070	ปฏิเสธสมมติฐาน

จากตารางที่ 3 พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดฉะเชิงเทราที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4. การได้รับสวัสดิการทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 4 ทดสอบสมมติฐานการวิเคราะห์การถดถอยเพื่อพยากรณ์การได้รับสวัสดิการสังคมที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดฉะเชิงเทรา

คุณภาพชีวิตของคนพิการ	Unstandardized Coefficients	Standardized Coefficients	t	P-value
	B	Beta		
(Constant)	1.617		1.324	.188
การได้รับสวัสดิการทางสังคม				
ด้านสุขภาพอนามัย	-.021	-.024	-.270	.787
ด้านที่อยู่อาศัย	.083	.101	1.070	.287
ด้านการทำงานและการมีรายได้	.392	.541	6.342	.000*
ด้านการบริการสังคมทั่วไป	.000	.000	.002	.998

$R = .581$ $R^2 = .337$ Adjusted $R^2 = .314$ Std. Error of the Estimate = .33905

F Change = 14.260 Sig = .000 *Correlation is significant at the .05 level (2-tailed)

จากตารางที่ 4 โดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า การได้รับสวัสดิการทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา อยู่ในระดับสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น .581 และสามารถร่วมกันพยากรณ์คุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ร้อยละ 33.7 จากด้านสุขภาพอนามัย ($B = -.021, t = -.270, P\text{-value} = .787$) ด้านที่อยู่อาศัย ($B = .083, t = 1.070, P\text{-value} = .287$) ด้านการทำงานและการมีรายได้ ($B = .392, t = 6.342, P\text{-value} = .000$) และด้านการบริการสังคมทั่วไป ($B = .000, t = .002, P\text{-value} = .998$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .30$ โดยเขียนเป็นสมการ ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.617 + 0.392(X_3)$$

ให้ \hat{Y} แทน คุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา

X_1 แทน ด้านสุขภาพอนามัย

X_2 แทน ด้านที่อยู่อาศัย

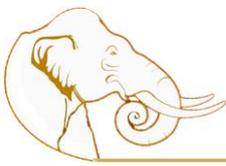
X_3 แทน ด้านการทำงานและการมีรายได้

X_4 แทน ด้านการบริการสังคมทั่วไป

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลจะเปรียบเทียบการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยอธิบายตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คนพิการได้รับการจัดสวัสดิการทางสังคมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการทางสังคม พ.ศ. 2546 ในด้านสุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการทำงานและการมีรายได้ และด้านการบริการสังคมทั่วไป โดยเฉพาะด้านสุขภาพอนามัย และด้านการบริการทางสังคมทั่วไป อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง คณะผู้บริหารท้องถิ่นมีนโยบายที่จะส่งเสริมและให้การช่วยเหลือคนพิการให้ได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในทุกๆ ด้าน จึงได้ให้ความสำคัญกับการให้บริการคนพิการเป็นอย่างมาก โดยมอบหมายให้สำนักปลัด งานพัฒนาชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับเรื่องนี้ ทำให้มีการดำเนินงานเกี่ยวกับการให้สวัสดิการของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรงดำเนินไปอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิราภรณ์ งามยกุลจิก (2557) ศึกษาเรื่อง “ความต้องการสวัสดิการของคนพิการในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์” ผลการวิจัยพบว่า ระดับความต้องการสวัสดิการของคนพิการในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านที่อยู่อาศัย และด้านการทำงานและการมีรายได้ อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ กันยา ไชยรินทร์ (2564) ศึกษาเรื่อง “ความต้องการการจัดสวัสดิการสังคมของผู้พิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกกระชาย อำเภอบรบือ จังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัยพบว่า ระดับความต้องการการจัดสวัสดิการสังคมของผู้พิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกกระชาย อำเภอบรบือ จังหวัดนครราชสีมา ด้านการมีงานทำและมีรายได้ อยู่ในระดับมาก

2. คุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า คุณภาพชีวิตของคนพิการอยู่ในระดับดี คนพิการมีคุณภาพชีวิตในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เนื่องจากคนพิการได้รับการบริการด้านสาธารณสุขูปโภค เช่น ประปา ไฟฟ้า ถนน การติดต่อสื่อสารที่เพียงพอครบถ้วน และหน่วยงานภาครัฐ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เข้ามาจัดสร้างหรือซ่อมแซมดำเนินการอื่นๆ เพื่อการปรับสภาพที่อยู่อาศัยและจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิต จึงทำให้คนพิการมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดีมี ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปฐมพร ปานลักษณ์ (2562) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม” ผลการวิจัยพบว่า ระดับคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม ด้านการประเมิน (จิตใจ) อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการออกสู่สังคม อยู่ในระดับปานกลาง และยังไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธาณีรัตน์ ผ่องแผ้ว (2558) ศึกษาเรื่อง “คุณภาพชีวิตคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช : ปัจจัยที่มีผลและแนวทางการพัฒนา” ผลการวิจัยพบว่า ระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการในอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านจิตใจ อยู่ในระดับปานกลาง และด้านสังคม อยู่ในระดับปานกลาง

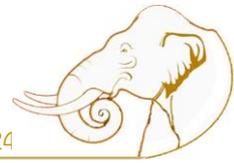
3. การเปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลกับการได้รับสวัสดิการของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดฉะเชิงเทรา

สมมติฐานที่ 1 เพศที่แตกต่างกันมีการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการไม่แตกต่างกัน **จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้** การได้รับสวัสดิการของคนพิการไม่มีการแบ่งแยกเพศชายหรือเพศหญิง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปุณณนุช วานิชย์ (2562) ศึกษาเรื่อง “การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับคนพิการในเทศบาลตำบลบ้านจั่น อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี” ผลการวิจัยพบว่า จากผลการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับการสวัสดิการสังคมสำหรับคนพิการไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 อายุแตกต่างกันมีการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการแตกต่างกัน **จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้** เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการได้รับสวัสดิการของคนพิการของแต่ละกลุ่มอายุแล้ว สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชานนท์ คันธฤทธิ (2561) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า จากผลการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุกับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในแต่ละด้านแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ประเภทของความพิการแตกต่างกันมีการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการไม่แตกต่างกัน **จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้** โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการของแต่ละประเภทของความพิการแล้ว สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จักรภพ ดุลศิริชัย (2566) ศึกษาเรื่อง “การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับคนพิการในจังหวัดขอนแก่น : กรณีศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น” ผลการวิจัยพบว่า จากผลการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามกลุ่มประเภทของความพิการกับการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการไม่แตกต่างกัน **จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้** โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการได้รับสวัสดิการของคนพิการของแต่ละระดับการศึกษา พบว่า มีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน ในระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) ไม่ได้รับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย และประถมศึกษา สอดคล้องกับผลการศึกษาของ

อนัญญา เจียนรัมย์ (2557) ศึกษาเรื่อง “ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า จากผลการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษากับการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการ ไม่แตกต่างกัน

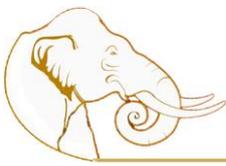
สมมติฐานที่ 5 สถานภาพการสมรสที่แตกต่างกันมีการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการแตกต่างกัน **จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้** โดยเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการของสถานภาพการสมรสพบว่า มีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน ในสถานภาพโสด หม้าย และสมรส สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชานนท์ คันธฤทธิ (2561) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า จากผลการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพการสมรสกับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของคนพิการแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 อาชีพที่แตกต่างกันมีการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการไม่แตกต่างกัน **จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้** โดยมีการจำแนกตามกลุ่มอาชีพ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรรถธรรม ดารอแม และคณะ (2566) ศึกษาเรื่อง “ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้พิการในตำบลลำใหม่ อำเภอมืองจังหวัดยะลา” ผลการวิจัยพบว่า จากผลการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้พิการ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 และสมมติฐานที่ 8 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวที่แตกต่างกันมีการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการไม่แตกต่างกัน **จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้** โดยมีการจำแนกตามกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรรถธรรม ดารอแม และคณะ (2566) ศึกษาเรื่อง “ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้พิการในตำบลลำใหม่ อำเภอมือง จังหวัดยะลา” ผลการวิจัยพบว่า จากผลการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้กับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้พิการ ไม่แตกต่างกัน

4. การได้รับสวัสดิการทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำปาง จังหวัดพะเยา

สมมติฐานที่ 9 การได้รับสวัสดิการสังคมด้านสุขภาพอนามัยส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำปาง จังหวัดพะเยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 ($B = -.021$, $t = -.270$, $P\text{-value} = .787$ ซึ่งค่า $P\text{-value}$ มากกว่า .05) **จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้** ทั้งนี้แม้ว่าคนพิการได้รับสวัสดิการสังคมด้านสุขภาพอนามัย ค่าเฉลี่ยจัดอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ด้วยสุขภาพของคนพิการส่วนใหญ่จะไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้รวมไปถึงการมีโรคประจำตัวร่วมด้วย เช่น โรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง เป็นต้น การได้รับสวัสดิการดังกล่าวจึงไม่ได้ส่งผลให้คุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรงดีขึ้น เนื่องจากคนพิการส่วนใหญ่เป็นคนพิการที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยเป็นผู้สูงอายุติดเตียง ร้อยละ 51.3 ยังมีความจำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลเพื่อที่จะทำงานหรือมีชีวิตรอยู่ได้ในแต่ละวัน ไม่สอดคล้องกับงานแนวคิดของ Padilla and Grant (1985:45-60) ได้กล่าวถึง คุณภาพชีวิตว่าเป็นการรับรู้ความพึงพอใจในชีวิตที่เปลี่ยนแปลงได้ตามภาวะสุขภาพ โดยวัดจากความสามารถในการทำงานที่ต่าง ๆ ของร่างกาย ทัศนคติของตนเองต่อสุขภาพความพอใจในชีวิต และความรู้สึกว่าตนเองได้รับการช่วยเหลือจากสังคม ซึ่งคำว่า คุณภาพชีวิตนั้นเป็นชื่อใหม่ของ

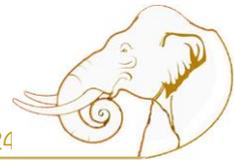

ความดั้งเดิม (Old Notion) ซึ่งเรียกกว้างๆ ว่าการเป็นอยู่ที่ดี (Well-Being) คือการเป็นอยู่ที่ดีของตนเอง และสิ่งแวดล้อมตามสภาพทั่วไป ในด้านส่วนบุคคล คุณภาพชีวิตจะแสดงออกในรูปของความต้องการ (Want) เมื่อได้รับการตอบสนองแล้วทำให้บุคคลนั้นๆ มีความสุข หรือความพึงพอใจแต่ในทางสังคมและสภาพแวดล้อมการมีชีวิตอย่างมีคุณภาพต้องไม่เป็นภาระหรือก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม

สมมติฐานที่ 10 การได้รับสวัสดิการสังคมด้านที่อยู่อาศัยส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 ($B = .083, t = 1.070, P\text{-value} = .287$ ซึ่งค่า P-value มากกว่า .05) **จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้** ทั้งนี้คนพิการได้รับสวัสดิการสังคมด้านที่อยู่อาศัย ค่าเฉลี่ยจัดอยู่ในระดับมาก จากนโยบายบริหารงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรงที่ให้ความสำคัญกับคนพิการในพื้นที่ในด้านที่อยู่อาศัยเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้การได้รับสวัสดิการสังคมด้านที่อยู่อาศัยไม่สัมพันธ์กันกับคุณภาพชีวิตไม่สอดคล้องกับงานแนวคิดของ พ.ร.บ. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 กล่าวถึงงานสวัสดิการสังคมเกี่ยวข้องกับการพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคม ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีในด้านต่างๆ ในด้านการมีที่อยู่อาศัยที่ดี เป็นการที่ประชาชนมีที่อยู่อาศัยตามควรแก่อัตภาพช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีในทำนองเดียวกัน ประชาชนทุกคนควรจะได้มีที่อยู่อาศัยตามแต่กำลังความสามารถของบุคคลที่จะได้มา

สมมติฐานที่ 11 การได้รับสวัสดิการสังคมด้านการทำงานและการมีรายได้ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 ($B = .392, t = 6.342, P\text{-value} = .000$ ซึ่งค่า P-value น้อยกว่า .05) **จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้** ทั้งนี้คนพิการได้รับสวัสดิการสังคมด้านการทำงานและการมีรายได้ ค่าเฉลี่ยจัดอยู่ในระดับมาก การทำงานของคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการ นำมาซึ่งรายได้ที่สามารถเลี้ยงดูครอบครัว และตนเองได้จากแบบสอบถามคนพิการจำนวนร้อยละ 51.3 เป็นคนพิการที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่พิการติดเตียงที่มีปัญหาในการควบคุมการขับถ่าย ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ มีความจำเป็นที่ต้องใช้ผ้าอ้อมผู้ใหญ่ในการดำรงชีวิตประจำวัน เพื่อช่วยให้ขับถ่ายได้อย่างสะดวกสบาย และสะดวกในการทำความสะดวกสำหรับผู้ดูแลคนพิการ ซึ่งปัญหาใหญ่ของคนพิการกลุ่มนี้คือ ค่าใช้จ่ายจากการใช้ผ้าอ้อมผู้ใหญ่ที่มีราคาค่อนข้างสูง การได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการในด้านการทำงานและการมีรายได้จึงส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรงได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธาเนียรรัตน์ ผ่องแผ้ว (2558) ศึกษาเรื่อง “คุณภาพชีวิตคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช : ปัจจัยที่มีผลและแนวทางการพัฒนา” ผลการวิจัยพบว่า คนพิการที่ไม่ทำงานมีคุณภาพชีวิตด้านร่างกายต่ำกว่าคนพิการที่ทำงานเพราะการไม่ทำงานถือว่าเป็นการสูญเสียบทบาทของคน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการไร้ความสามารถและสุขภาพที่ไม่ดีด้านร่างกายของคนพิการและการที่คนพิการมีงานทำเหมาะสมกับสภาพร่างกายเป็นการช่วยสร้างอนาคตและความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจกับตัวคนพิการ ทำให้คนพิการรู้สึกว่าคุณภาพชีวิตของตนเองไม่เป็นภาระของครอบครัวและสังคม มีคุณค่าและสามารถพึ่งตนเองได้

สมมติฐานที่ 12 การได้รับสวัสดิการสังคมด้านการบริการสังคมทั่วไปส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 ($B = .000, t = .002, P\text{-value} = .998$ ซึ่งค่า P-value มากกว่า .05) **จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้** ทั้งนี้คนพิการได้รับสวัสดิการสังคมด้านการบริการสังคมทั่วไป ค่าเฉลี่ยจัดอยู่ในระดับมากที่สุด แต่การได้รับสวัสดิการสังคมด้านการบริการสังคมทั่วไปไม่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

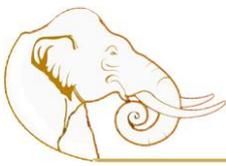
ของคณพิการ โดยเฉพาะการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคณพิการจ่ายเป็นรายเดือนในอัตราเดือนละ 800 บาท ซึ่งไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพของคณพิการ ไม่สอดคล้องกับงานแนวคิดแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์แห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2545-2549) ได้กำหนดขอบเขตงานสวัสดิการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดี ด้านการบริการสังคมทั่วไป เป็นการให้บริการแก่ประชาชนโดยเฉพาะผู้ยากจน ด้อยโอกาส และกลุ่มเป้าหมายพิเศษ เพื่อช่วยเสริมสร้างการมีคุณภาพชีวิตที่ดีช่วยพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขตามควรแก่อัตภาพ

องค์ความรู้จากการวิจัย

การได้รับสวัสดิการทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคณพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอบางบาล จังหวัดฉะเชิงเทรา จะเกิดจากการได้รับสวัสดิการทางสังคมในด้านการทำงานและการมีรายได้ การทำงานและการมีรายได้จึงส่งผลให้คุณภาพชีวิตของคณพิการในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น การทำงานก่อให้เกิดรายได้จริงอยู่ว่า เงินไม่ใช่ทุกอย่างในชีวิต แต่เงินก็เป็นปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของคณพิการและครอบครัวเช่นกัน นอกจากการทำงานจะก่อให้เกิดรายได้แล้วยังทำให้คณพิการเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถอยู่ร่วมกันกับสังคมได้ ลดภาวะซึมเศร้าได้ อีกทั้งการที่หน่วยงานราชการ หรือบริษัทเอกชนรับคณพิการ หรือผู้ดูแลคณพิการเข้าทำงาน เป็นการเพิ่มโอกาสการมีงานทำ ช่วยเสริมสร้างทักษะและความสามารถของคณพิการ เพื่อสร้างสิทธิและความเสมอภาคให้กับคณพิการ การมีงานทำไม่เพียงแต่ช่วยเสริมสร้างความรู้ความสามารถ และความชำนาญของคณพิการ แต่ยังช่วยเพิ่มคุณภาพชีวิต และลดภาระค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของคณพิการและครอบครัว ทำให้เกิดการขับเคลื่อนที่ยั่งยืนในสังคม ทั้งนี้ภาคราชการ ภาคเอกชน และสังคม ควรร่วมมือกันเพื่อสร้างสังคมที่ทุกคนสามารถมีโอกาส และสิทธิเท่าเทียมในการมีงานทำ

ภาพที่ 2 องค์ความรู้จากการวิจัย

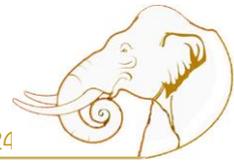
สรุปผลการวิจัย

1. การได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำปลายงวย จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = .293)
2. คุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำปลายงวย จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = .401)
3. การเปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลกับการได้รับสวัสดิการของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำปลายงวย จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า เพศ ประเภทของความพิการ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวที่แตกต่างกันมีการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุและสถานภาพการสมรสที่แตกต่างกันมีการได้รับสวัสดิการทางสังคมของคนพิการแตกต่างกัน
4. การได้รับสวัสดิการทางสังคมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำปลายงวย จังหวัดฉะเชิงเทรา อยู่ในระดับสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น .581 และสามารถร่วมกันพยากรณ์คุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง อำเภอลำปลายงวย จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ร้อยละ 33.7 จากด้านสุขภาพอนามัย ($B = -.021$, $t = -.270$, $P\text{-value} = .787$) ด้านที่อยู่อาศัย ($B = .083$, $t = 1.070$, $P\text{-value} = .287$) ด้านการทำงานและการมีรายได้ ($B = .392$, $t = 6.342$, $P\text{-value} = .000$) และด้านการบริการสังคมทั่วไป ($B = .000$, $t = .002$, $P\text{-value} = .998$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการพยากรณ์เท่ากับ $\pm .30$

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในการจัดสวัสดิการทางสังคมในด้านการทำงานและการมีรายได้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ต้องดำเนินการส่งเสริมการจ้างงานคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการเชิงสังคม ประเภทจ้างเหมาบริการต่างๆ โดยการเชิญชวนสถานประกอบการภาคเอกชนรับคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการเข้าทำงาน การส่งเสริมให้มีงานทำไม่เพียงช่วยเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ และความชำนาญของผู้พิการเท่านั้น แต่ยังสร้างโอกาสให้มีรายได้ ส่งเสริมความเสมอภาค และยังเป็นส่วนหนึ่งในสังคมอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการให้ดีขึ้นกว่าเดิม
2. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในด้านจิตใจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ต้องร่วมกันฟื้นฟูสมรรถภาพจิตใจของคนพิการ โดยการลงพื้นที่เยี่ยมบ้านคนพิการ พบปะพูดคุย ให้กำลังใจ รับฟังปัญหาความต้องการ รวมทั้งให้คำแนะนำวิธีการดูแลคนพิการอย่างต่อเนื่อง สิ่งสำคัญสำหรับคนพิการ คือ กำลังใจด้วยการพูดคุยให้มองแง่ดีของการมีชีวิตอยู่ ที่ทำให้คนพิการยังออกไปท่องเที่ยว ทำงาน หรือสร้างโอกาสที่ดีต่อไปในชีวิตได้
3. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในการจัดสวัสดิการทางสังคมในด้านสุขภาพอนามัย เนื่องจากคนพิการที่มีความพิการทางการเคลื่อนไหว มีความต้องการกายอุปกรณ์ อุปกรณ์ช่วยเหลือการเคลื่อนไหว เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตประจำวันได้ และไม่เป็นภาระของผู้อื่น หรือผู้ดูแล ในบางครั้งครอบครัวมีรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย จำเป็นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเพิ่มเติม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการในพื้นที่ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

4. การจัดสวัสดิการเพิ่มเติมในด้านการศึกษา คนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรงมีความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนพิการเห็นว่าการศึกษาที่ตนได้รับมาก่อนนั้นยังไม่เพียงพอ หรือยังไม่ได้รับการศึกษาเท่าที่ควร เนื่องจากในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง ไม่มีสถานศึกษาสำหรับคนพิการที่มีความพิการทางสติปัญญา พิการทางการเรียนรู้ และพิการทางออทิสติก กลุ่มคนพิการเหล่านี้ยังคงไม่ได้รับการศึกษา จำเป็นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการ และหามาตรการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านนี้ต่อไป

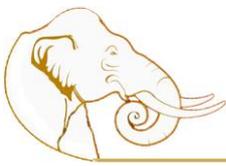
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการได้รับสวัสดิการสังคมของคนพิการในด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้น นำมาจัดทำแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ จะทำให้การจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการนำไปใช้กับคนพิการได้

2. ในอนาคตหากนำหัวข้อการวิจัยนี้ไปสานต่อควรเพิ่มปัจจัยในการวิจัยในเชิงลึกและศึกษาข้อมูลของคนพิการในพื้นที่อย่างใกล้ชิด เพื่อให้ได้ผลการวิจัยใหม่ๆ เพิ่มเติม และเพื่อทำการศึกษาวิจัยต่อไปในอนาคตได้

เอกสารอ้างอิง

- กันยา ไชยรินทร์. (2564). *ความต้องการการจัดสวัสดิการสังคมของผู้พิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกกระชาย อำเภอบึงสามพัน จังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2555). *ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง ประเภทและหลักเกณฑ์ความพิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2560). *แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560-2564*. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ.
- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2560). *รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- งานพัฒนาชุมชน สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง. (2566). *ฐานข้อมูลคนพิการ*. ฉะเชิงเทรา: องค์การบริหารส่วนตำบลหัวสำโรง.
- จักรภพ ดุลศิริชัย. (2566). *การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับคนพิการในจังหวัดขอนแก่น : กรณีศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิราภรณ์ งอยกุดจิก. (2557). *ความต้องการสวัสดิการของคนพิการในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชานนท์ คันธฤทธิ. (2561). "ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความต้องการสวัสดิการทางสังคมของผู้พิการในจังหวัดนนทบุรี". *วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 1(1): 1-16.

- ธานีรัตน์ ผ่องแผ้ว. (2558). *คุณภาพชีวิตคนพิการขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอท่าศาลา จังหวัด นครศรีธรรมราช : ปัจจัยที่มีผลและแนวทางการพัฒนา*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปฐมพร ปานลักษณ์. (2562). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการในเขตจังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปุกณณช วานิชย์. (2562). *การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับคนพิการในเทศบาลตำบลบ้านจั่น อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พรเทพ เตี้ยเจริณวรรณ์ และสุณีย์ มัลลิกะมาลย์. (2563). “กฎหมายต้นแบบเพื่อการคุ้มครองสิทธิคนพิการ”. *วารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*, 7(2): 164-181.
- องค์การอนามัยโลก. (2556). *CBR Guidelines ขององค์การอนามัยโลก ฉบับภาษาไทย (Community Based Rehabilitation)*. กรุงเทพฯ: พีริเมี่ยม เอ็กซ์เพรส.
- อนัญญา เจียนรัมย์. (2557). *ความต้องการได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสนามชัย อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- อรรถรรม ดารอแม, ณัฐุฒิ มะดาเระ, อับดุลอาลิฟ หะยีซอ และอิทธิชัย สีดำ. (2566). “ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้พิการในตำบลลำใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา”. *วารสารการประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 14 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*: 843 – 859.